

Zó niet leuk dat het bijna parodie wordt

THEATER

VICTOR EN ZIJN VROUW

★★★★★

Een gelukke symbiose tussen tekst en bewegingstheater is het niet. Een geslaagde combinatie van theater en muziek al helemaal niet.

HAARLEM 'Ja jongens, laten we dat doen. Dan binden we Ria vast aan een touw en dan wordt ze als het ware door drie mannen aan een leiband gehouden. Dat is vast een mooi beeld!'

Zo ongeveer moet het gegaan zijn in het repetitielokaal van de voorstelling *Victor en zijn vrouw* van theatergroep Orkater.

Ria is actrice Ria Marks die de vrouw speelt; Victor wordt gespeeld door drie acteurs: Leopold Witte, Geert Lageveen en Titus Tiel Groenestege. Allemaal vertrouwde Orkater-gezichten en voor het eerst werken ze nu samen; Lageveen en Witte zijn de mannen van het teksttheater, Marks en Tiel Groenestege het duo van het bewegingstheater.

Hoe zou het uitpakken als die twee werelden elkaar ontmoeten? Dat was het uitgangspunt bij het maken van *Victor en zijn vrouw*.

Ria Marks zei daarover eerder in een interview dat die titel er het eerst was. Daarna kwam kennelijk de rest, en dat is vooral een verzameling al dan niet geslaagde repetitie- en regievondsten (Gijs de Lange) die maar niet kunnen verhullen dat er bar weinig structuur in deze productie zit. Het is een tamelijk ondoorgrondelijke en niet bijster interessante theatrale puzzel geworden.

Het enige houvast is de anekdote: Victor en zijn vrouw brengen een weekje door in een vakantiehuis in Oostenrijk, en al spoedig blijkt dat de vrouw niet helemaal in orde is.

Beroerte gehad? Hersenafwijking? In ieder geval haalt ze het een en ander door elkaar en zo zijn er ook ineens drie afsplitsingen van die ene Victor.

Gaandeweg de voorstelling krijgt het publiek een verhandeling voorgedragen over de aard en gevolgen van een beroerte, op zich helder verwoord door Marks.

Voor het zover is, spelen de mannen verschillende sketches in komisch bedoeld Duits, een obligate restaurantscène en jawel: er komt ook nog

een Brabants accent voorbij. Het is soms zó niet leuk en diffuus dat het bijna een parodie wordt op het thema 'acteurs ontmoeten dansers', terwijl deze licht surrealistische voorstelling toch bloedserius bedoeld moet zijn.

Waarbij meteen de vraag gesteld kan worden wat Orkater nu eigenlijk wil met deze productie. Een gelukke symbiose tussen tekst en bewegingstheater is het niet geworden, en een geslaagde combinatie van theater en muziek (toch het handelsmerk van dit gezelschap) al helemaal niet. Wellicht wordt het bij Orkater tijd voor een grondig zelfonderzoek, en dan het liefst niet in het repetitielokaal of de theaterzaal.

Hein Janssen

Victor en zijn vrouw door Orkater, regie Gijs de Lange. In Toneelschuur Haarlem, 22 januari. Tournee: orakter.nl

Beeld uit *Victor en zijn vrouw*.

Foto Ben van Duin